

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ Β' ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ
ΓΙΑ ΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ *ΘΕΟΛΟΓΙΑ*
Αθηνᾶς 30, 10551 Αθήνα
Τηλ. +30.211.182.4316, e-mail: synedrio2025@ecclesia.gr

Ἀνοικτὴ Πρόσκληση ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος
γιὰ τὸ Β' Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Συνέδριο
τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία*
(Θεσσαλονίκη, 29 Σεπτεμβρίου-1 Ὀκτωβρίου 2025)

Μὲ ἀφορμὴ τὴ συμπλήρωση 100 ἐτῶν (1923-2023) ἀπὸ τὴν ἱδρυση καὶ
συνεχῇ κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία* τὸ 2023, προγραμματίσθη-
καν δύο ἐπετειακὰ συνέδρια:

Τὸ πρῶτο, τὸ Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Συνέδριο μὲ γενικὸ θέμα: «Ἡ
Ὁρθόδοξη Θεολογία ἐν πορείᾳ στὴν “ἄυλη πραγματικότητα” τῆς ὕστερης
νεωτερικότητας», τὸ ὁποῖο διοργάνωσε ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πραγματοποιήθηκε στὴν Αἰθήνα, ἀπὸ 11 ἕως 14
Ὀκτωβρίου 2023. Τὰ Πρακτικά του ἤδη ἐξεδόθησαν σὲ τρία ἐπ'ἀλλήλα
τεύχη τοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία* [τόμ. 95, τεύχ. 1, 2, καὶ 3 (2024)].

Τὸ δεύτερο ἔχει προγραμματισθεῖ ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο νὰ λάβει
χώρα στὴ Θεσσαλονίκη, ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου ἕως 1 Ὀκτωβρίου 2025
μὲ γενικὸ θέμα: «Β' Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Συνέδριο γιὰ τὰ 100 χρόνια
τοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία*. Ἡ συμβολὴ του στὰ Θεολογικὰ Γράμματα
καὶ ἡ παρουσία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ Θεολογίας στὴν ψηφιακὴ
ἐποχή».

Ἡ *Θεολογία* εἶναι ἓνα ἐπιστημονικὸ περιοδικὸ ποὺ ἐκδίδεται ἀνελλιπῶς
ἀπὸ τὸ 1923, μερίμνη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
καὶ προνοία τοῦ ἐκάστοτε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.
Σκοπὸς ἦταν καὶ συνεχίζει νὰ εἶναι ἡ δημοσίευση πρωτότυπων καὶ
ἀνέκδοτων ἐπιστημονικῶν πραγματειῶν, μελετῶν, ἄρθρων, δοκιμῶν καὶ

βιβλιοκρισιῶν γιὰ τὴν προαγωγὴ τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας. Ἡ Θεολογία, πέραν τῆς ἐλληνικῆς, δημοσίευε καὶ δημοσιεύει κείμενα καὶ στὴν ἀγγλική, γαλλική, γερμανική, ἰταλικὴ ἢ ἄλλη ξένη γλῶσσα.

Μὲ στόχο τὴν περαιτέρω διεθνή προβολὴ τοῦ περιοδικοῦ, μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 101/15.3.2022 ἀπόφαση τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., ξεκίνησε ἡ μετάφραση τῆς Θεολογίας στὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὸ τεῦχος 92, 3 (2021), τὸ ὁποῖο ἔχει ἤδη ἀναρτηθεῖ στὴν ἱστοσελίδα τοῦ περιοδικοῦ σὲ ἠλεκτρονικὴ μορφή, καὶ ἐφ' ἑξῆς ἕκαστο τεῦχος θὰ ἀναρτᾶται μεταφρασμένο μετὰ ἀπὸ τὴν παρέλευση τριμήνου ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ ἔκδοση.

Στὸ πλαίσιο αὐτό, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀναλογιζόμενη τὴ μακρὰ καὶ πολύτιμη προσφορὰ τοῦ περιοδικοῦ στὴν καλλιέργεια τῆς Ὁρθόδοξης θεολογίας, μέσα ἀπὸ ἓνα εὐρὺ πεδίο γνωστικῶν ἀντικειμένων τῆς θεολογίας, ὅπως εἶναι ἐνδεικτικὰ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, ἡ Δογματική, ἡ Πατερικὴ Γραμματεία, ἡ Ἀγιολογία, ἡ Οἰκουμενικὴ Κίνησις, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Τέχνη, ἡ Λειτουργική, ἡ Φιλοσοφία τῆς Θρησκείας, ἡ Κοινωνιολογία τῆς Θρησκείας, ἡ Ποιμαντική, ἡ Θρησκευολογία, τὸ Κανονικὸ Δίκαιο κ.ἄ.π., καθὼς ἐπίσης καὶ συναφῶν ἐπιστημονικῶν γνωστικῶν περιοχῶν, ὅπως τῆς φιλολογίας, τῆς φιλοσοφίας, τῆς ἐκδοτικῆς, τῆς ἱστορίας, τῆς κοινωνιολογίας, τῆς ψυχολογίας κ.ἄ., ἀποφάσισε τὸ δεύτερο ἐπετειαχὸ Συνέδριο γιὰ τὰ 100 χρόνια τοῦ περιοδικοῦ Θεολογία νὰ εἶναι ἀφιερωμένο κατὰ τὸ ἓνα τοῦ μέρους στὴν ἱστορία καὶ τὴν προσφορὰ τοῦ περιοδικοῦ καὶ κατὰ τὸ ἄλλο στὴν παρουσία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ Θεολογίας στὴν ψηφιακὴ ἐποχὴ. Στὸ Β' Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Θεολογικὸ Συνέδριο θὰ συμμετάσχουν διακεκριμένοι θεολόγοι καὶ ἀκαδημαῖκοι ἀπὸ τὸν ὀρθόδοξο καὶ ὄχι μόνον κόσμον.

Τὸ Συνέδριο διαρθρώνεται σὲ δύο ἄξονες:

Α. Ὁ πρῶτος ἄξονας ἀφορᾷ τὴν ἱστορία τοῦ περιοδικοῦ Θεολογία μέχρι σήμερα (ἵδρυσις, συνεργάτες, θεματικὲς περιοχές, ἐξέλιξις καὶ προοπτικὲς, κ.λπ.) καὶ τὴν ἀποτίμησι τῆς ἐν γένει προσφορᾶς του. Γιὰ τὸν θεματικὸ αὐτὸν ἄξονα, οἱ εἰσηγήσεις θὰ προκύψουν ἀπὸ τὶς προτάσεις ποὺ θὰ κατατεθοῦν βάσει τῆς Ἀνοικτῆς Προσκλήσεως ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος καὶ θὰ τεθοῦν ἀνωνύμως ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως ἔγινε καὶ στὸ Α' Διεθνὲς Συνέδριο τοῦ 2023.

Θεματικὲς περιοχές, θὰ μπορούσαν –ἐνδεικτικὰ καὶ ὄχι περιοριστικὰ– νὰ εἶναι:

1. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος καὶ ἡ γέννησις τῆς Θεολογίας (ἱστορικό, πολιτικό καὶ κοινωνικό πλαίσιο, συνιστώσες διαμόρφωσης τῆς συγκυρίας)

2. Ἱστορία τοῦ περιοδικοῦ (ὕλη, ἀφιερωματικά τεύχη, ἐξελικτικές τάσεις ἀνὰ περιόδους διευθύνσεων συντάξεως, συνεργάτες, μορφή, κ.ἄ.) – Γλωσσικές ἐπιλογές καὶ ἐκδοτικές πρακτικές

3. Θεολογικές τάσεις καὶ ρεύματα – Τὸ περιοδικὸ ὡς ἐφαλτήριο σημαντικῶν θεολόγων ἢ/καὶ ἄλλων διανοητῶν

4. Ἡ παρουσία τοῦ περιοδικοῦ Θεολογία στὰ σύγχρονα ζητήματα, διεπιστημονικές προσεγγίσεις καὶ δράσεις.

Β. Ὁ δεύτερος θεματικὸς ἄξονας ἀφορᾷ τὸ θέμα: «Ἡ παρουσία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ θεολογίας στὴν Ψηφιακὴ ἐποχὴ». Δηλαδή, πόσο ἡ νέα ψηφιακὴ πραγματικότητα καὶ οἱ ἐφαρμογές της, ἀνεξαρτήτως τῆς καλῆς ἢ κακῆς χρήσεως, ἐπηρεάζουν τὴ φύση, τὴν οὐσία καὶ τὴν ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς θεολογίας της, μὲ ποιὸν τρόπο, σὲ ποιούς τομεῖς (λειτουργική, ἀνθρωπολογία, ποιμαντική, ἱεραποστολὴ κ.λπ.). Εἰδικότερα, ἡ θεματικὴ στοχεύει νὰ ἀναζητήσῃ κατὰ πόσον ἡ ψηφιακότητα καὶ ἐξαῦλωση τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἀλλοιώνει τὴν ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν προκειμένῳ, τὸ ζητούμενο εἶναι νὰ διερευνηθεῖ ἡ παρουσία τῆς Ὁρθόδοξης Θεολογίας στὸν σημερινὸ εἰκονικὸ καὶ ἀσώματο κόσμον τῆς τεχνολογίας καὶ τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης, ποὺ προάγει τὴν ἀσώματη κοινωνία ὅταν π.χ. ὁ χῶρος καὶ ὁ χρόνος δὲν ὑπάρχουν στὶς πραγματικές τους διαστάσεις, ὅταν φαίνεται νὰ ἀναιρεῖται τὸ εὐαγγελικόν: «οὐ γάρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν» (Ματθ. 18, 20). Πρόκειται τρόπον τινὰ γιὰ ἓνα εἶδος «ἐπέκτασης» τῶν ἐργασιῶν τοῦ πρώτου Συνεδρίου καὶ γιὰ περαιτέρω ἐμβάθυνση στοὺς παραπάνω τιθέμενους προβληματισμούς. Γιὰ τὸν θεματικὸ αὐτὸν ἄξονα, μέρος τῶν εἰσηγήσεων θὰ προέλθῃ ἀπὸ προσκεκλημένους ὁμιλητὲς καὶ οἱ λοιπὲς θὰ προκύψουν ἀπὸ τὶς προτάσεις ποὺ θὰ ὑποβληθοῦν βάσει τῆς Ἀνοικτῆς Προσκλήσεως ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος καὶ θὰ ἐγκριθοῦν ἀνωνύμως ἀπὸ τὴ Ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπή.

Στὴ φιλοσοφία καὶ τὸ σκεπτικὸ τοῦ Συνεδρίου εἶναι νὰ δοθεῖ βῆμα καὶ γιὰ μία διεπιστημονικὴ διερεύνηση τοῦ μὴ μόνον προαναφερθέντος θέ-

ματος, ὥστε νὰ προκύψει μία ὅσο τὸ δυνατόν πληρέστερη καὶ σφαιρική ἐξέταση τῆς ἐξαϋλωσης καὶ τῆς προώθησης μιᾶς εἰκονικῆς ψηφιακῆς «πραγματικότητας» καὶ τὶς ἐπιπτώσεις τους στὴν Ἐκκλησία καὶ τὴ θεολογία της κυρίως, καὶ κατ' ἐπέκταση σὲ κάθε πτυχή τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλες θρησκείες. Ὡς ἐκ τούτου, θὰ προσκληθοῦν εἰδικοί ἐπιστήμονες ἐγνωσμένου διεθνοῦς κύρους, ἀπὸ διαφορετικῆς ἐπιστημονικῆς εἰδικεύσεως, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀσχοληθεῖ μὲ τὴ μεγάλη ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ τῆς σωματικῆς παρουσίας ἐν γένει στὶς ἀνθρώπινες σχέσεις, καθὼς ἐξ αἰτίας τῆς τεχνολογικῆς ἀναπτύξεως τὸ σῶμα διαρκῶς ὑποβαθμίζεται, ἡ φυσικὴ παρουσία ἀπομειώνεται καὶ ἡ ἀνθρώπινη δημιουργικότητα ὑποχωρεῖ. Ἐνδιαφέρουσα γιὰ τὴ στόχευση τοῦ Συνεδρίου εἶναι ἡ μελέτη τῆς σημασίας καὶ τῆς ἀξίας ποὺ οἱ ἐρευνητὲς αὐτοὶ ἀποδίδουν στὴ φυσικὴ παρουσία, γεγονὸς ποὺ συναντᾷ τὴν ἀδιαπραγμάτευτη θεολογικὴ ἀξία ποὺ ἔχει δώσει ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία στὸ σῶμα, ὅπως αὐτὴ ἐκφράζεται στὸ δόγμα περὶ Ἐνανθρωπήσεως καὶ περὶ Ἀναστάσεως.

Γιὰ νὰ γίνουν ὅμως ἀντιληπτὰ τὰ ἀνωτέρω, χρειάζεται νὰ ἐξετασθεῖ κατὰ πόσον τὰ περὶ «οὐδετερότητας» τῆς τεχνολογίας εἶναι ἓνα ἰδεολόγημα (ὅπως ἔχουν ὑποστηρίξει ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰ. φιλόσοφοι, κοινωνιολόγοι καὶ λογοτέχνες), τὸ ὁποῖο μεταθέτει ὅλα τὰ προβλήματα, πραγματικὰ ἢ ἀναμενόμενα, στὸ πεδίο τῆς καλῆς ἢ τῆς κακῆς χρήσεως. Τὸ τυπικὸ ἐπιχείρημα αὐτῆς τῆς προσέγγισης εἶναι ὅτι τὸ μαχαίρι μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθεῖ γιὰ νὰ κόψει ψωμὶ καὶ γιὰ νὰ σκοτώσει, ἐπομένως ὁ τρόπος χρήσης του εἶναι αὐτὸς ποὺ καθορίζει τὸ ἐπωφελὲς ἢ τὸ βλαπτικὸ ἀποτέλεσμα, καὶ ὄχι ἡ ὄντολογία του. Παραθεωρεῖται ὅμως ὅτι τὸ μαχαίρι ἐξ ἀρχῆς κατασκευάζεται γιὰ νὰ κόβει. Ἀλλὰ ἀκόμη κι ἂν ὑποτεθεῖ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς καλῆς ἢ τῆς κακῆς χρήσεως ἔχει ἐφαρμογὴ στὴν περίπτωσι τοῦ μαχαιριοῦ ἢ ἄλλων ἀντικειμένων, τί θὰ λέγαμε π.χ. γιὰ τὴν ἀτομικὴ βόμβα, γιὰ τὸ Καλάζνικωφ ἢ γιὰ τὸ Οὐζι;

Ὡστόσο, ἤδη ἀπὸ τὸν 19ο αἰ. καὶ κυρίως ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰ., συγγραφεῖς καὶ φιλόσοφοι (π.χ. Samuel Butler, Carpenter, Tolstoy, Russell κ.ἄ.) ἐπεσήμαναν ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς τεχνολογίας δὲν ἔγκειται στὴν καλὴ ἢ τὴν κακὴ χρήση της, ἀλλὰ στὴν ἴδια τὴν οὐσία της, ποὺ δὲν εἶναι κάτι τὸ τεχνικό, ἀλλὰ μᾶλλον μιὰ συγκεκριμένη κοσμοθεωρία καὶ φιλοσοφία. Δηλαδή, ἡ τεχνολογία βασίζεται σέ, προκύπτει ἀπὸ, καὶ ἀναπαράγει μιὰν ὀρισμένη στάση ἀπέναντι στὸν κόσμο/φύση, τὸν ἀνθρώπο καὶ τὸν Θεό. Ἐπιπλέον, ἐφ' ὅσον ἐμπεριέχει ἓνα σκοπὸ, δὲν

μπορούμε να μιλάμε για οὐδετερότητα. Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπισήμανση διατυπώθηκε μετὰ τὴ Βιομηχανικὴ Ἐπανάσταση, καθὼς τότε πραγματικὰ ἔχουμε μιὰ τομὴ, τὴν εἰσαγωγὴ τῆς μηχανῆς, ἡ ὁποία ἄλλαξε ριζικὰ τὴ σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν ἔννοια τοῦ ἐργαλείου, τῆς χειρωνακτικῆς ἐργασίας, τοῦ χρόνου, τῆς ἀπόστασης κ.λπ.

Ἐν τούτοις, ἡ θέση περὶ οὐδετερότητας καὶ καλῆς ἢ κακῆς χρήσεως τῆς τεχνολογίας ὅχι μόνο δὲν ἐγκαταλείφθηκε, ἀλλὰ προβλήθηκε μὲ ἀκόμη μεγαλύτερη ἔνταση μετὰ τὴ ρίψη τῆς πυρηνικῆς βόμβας (1945). Καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ χρησιμοποιεῖται καὶ σήμερα, παρὰ τὴν ἐνδελεχῆ ἀνάλυση τοῦ τεχνικοῦ πνεύματος ἀπὸ φιλοσόφους ὅπως ὁ Χάιντεγκερ, ὁ Σπ. Κυριαζόπουλος, κ.ἄ., καὶ παρὰ τὸ ὅτι εἶναι πλέον γνωστὸ ὅτι ἡ τεχνολογικὴ ἀνάπτυξη χρηματοδοτεῖται ἀπὸ ιδιώτες, ἐταιρεῖες κ.λπ., γιὰ τὴν ἐπίτευξη συγκεκριμένων σκοπῶν – συνήθως, ὅχι πρὸς ὄφελος τῆς ἀνθρωπότητος, ὅπως διαφημίζεται, ἀλλὰ πρὸς τὴ μεγιστοποίηση τοῦ κέρδους, τῆς ἐξουσίας, τῆς ἐπιρροῆς κ.λπ. Ὅλος αὐτὸς ὁ προβληματισμὸς προβάλλει ἀκόμη πιὸ ἐπιτακτικὸς σήμερα, μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ψηφιακῆς τεχνολογίας, ἡ ὁποία ἀνατρέπει ἐντελῶς τὶς παλαιότερες βεβαιότητές μας, δημιουργώντας τὴν ψευδαίσθηση ὅτι τὰ ὅρια τῶν ἀνθρώπινων δυνατοτήτων ἔχουν ὑπερβασθῆ. Οἱ κάθε φύσεως αὐτοματισμοί, ἡ Τεχνητὴ Νοημοσύνη, ἀκόμη καὶ ἡ διαφημιζόμενη «ἀνάσταση τῶν νεκρῶν» (deathbots, griefbots κ.τ.τ.) δημιουργοῦν ἕναν πρωτόγνωρο κόσμον, τοῦ ὁποίου τὴν ἐξέλιξη δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ προβλέψουμε.

Θὰ μπορούσε νὰ θεωρηθεῖ ὅτι ἡ ἀντίληψη περὶ οὐδετερότητας καὶ καλῆς/κακῆς χρήσεως εἶναι μιὰ συμβιβαστικὴ θέση μεταξὺ τεχνοφοβίας καὶ τεχνολατρίας. Ὁ σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου ὅμως δὲν εἶναι νὰ ἐμπλακεῖ σ' αὐτὸ τὸ δίπολο, διότι ὁ ρόλος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ Θεολογίας εἶναι νὰ εἰκονίζει τὰ Ἔσχατα μέσα στὴν Ἱστορία καὶ νὰ ὑπενθυμίζει ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ἀντλεῖ ταυτότητες ἀπὸ κτιστὲς βεβαιότητες. Γιὰ νὰ συμβεῖ ὅμως αὐτό, ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Θεολογία της πρέπει νὰ μὴ χάσουν τὴν ἀντίληψη περὶ προσώπου, σχέσεως, ἐνσώματης κοινωνίας.

Σύμφωνα μὲ τὰ ἀνωτέρω, θεματικὲς περιοχὲς γιὰ τὸν δεῦτερο ἄξονα τοῦ Συνεδρίου θὰ μπορούσαν –ἐνδεικτικὰ καὶ ὅχι περιοριστικὰ– νὰ εἶναι:

1. Ποιὰ εἶναι ἡ φιλοσοφία καὶ ἡ ὄντολογία τῆς τεχνολογίας, πῶς μεταδίδεται μέσα ἀπὸ τὰ τεχνολογικὰ ἐπιτεύγματα καὶ τὴ χρήση τῶν τεχνολογικῶν καινοτομιῶν;

2. Ὁ ρόλος καὶ ἡ θέση τοῦ σώματος στὸν νέο τεχνολογικὸ κόσμος: συγκρίσεις, συγκλίσεις καὶ ἀποκλίσεις στὶς διάφορες φάσεις τῆς ἱστορίας τῆς τεχνολογίας.

3. Δαιμονοποίηση vs. ἐξιδανίκευση τῆς τεχνολογίας: ἀγγίζει τὸ δίπολο τὸ πρόβλημα;

4. Ἡ ἀντίληψη περὶ οὐδετερότητας τῆς τεχνολογίας καὶ τὸ ἀποπροσανατολιστικὸ (;) δίλημμα περὶ καλῆς καὶ κακῆς χρήσεως.

5. Ἀπὸ τὴν ἐκκοσμίκευση/ἀπομάγευση/ἀπο-ιεροποίηση στὸν ψηφιακὸ μετασχηματισμὸ Ἐκκλησίας καὶ θεολογίας.

6. Πῶς ἡ ψηφιακὴ τεχνολογία ἐπηρεάζει στὴν πράξη πτυχές τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, τῆς λατρείας καὶ τῆς Θεολογίας;

7. Ψηφιακὴ Ἐνορία καὶ ψηφιακὸς μοναστικὸς βίος: ἡ ἀναίρεση τῆς ὁρθόδοξης ἀνθρωπολογίας – Οἱ συνέπειες τῆς ἀποσωματοποίησης γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴ θεολογία.

8. Οἱ συνέπειες τῆς ψηφιακῆς «πραγματικότητας» σὲ ἄλλες θρησκείες καὶ πτυχές τοῦ δημοσίου βίου.

Μὲ βάση τὸ σκεπτικὸ (*ratio*) αὐτό, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέσῳ τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Τμήματος Συντάξεως τοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία*, θέλοντας νὰ τιμῇ τὴν ὑπὲρ τοῦ αἵωνος συμβολή του στὰ θεολογικὰ Γράμματα, καλεῖ ὅσους ἐνδιαφέρονται νὰ συμμετάσχουν μὲ εἰσήγηση (κατόχους τοῦλάχιστον διδακτορικοῦ τίτλου σπουδῶν) νὰ ὑποβάλουν στὴ Γραμματεία τοῦ Συνεδρίου, στὴ διεύθυνση ἡλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου: synedrio2025@ecclesia.gr σὲ δύο χωριστὰ ἀρχεῖα (τύπου word ἢ pdf): α) σύντομο βιογραφικὸ σημείωμα (περ. 200 λέξεων) καὶ β) τίτλο ἀνακοίνωσης καὶ περίληψη (περ. 300 λέξεων) τῆς προτάσεως εἰσηγήσεώς τους, τὸ ἀργότερο μέχρι τὴν 31η Μαρτίου 2025. Οἱ εἰσηγήσεις θὰ ἔχουν τὸν χαρακτῆρα σύντομης ἀνακοίνωσης μέγιστης διάρκειας 15 λεπτῶν. Ἀκολουθῶς, οἱ ὑποβληθσόμενες προτάσεις θὰ προωθηθοῦν ἀνωνύμως ἀπὸ τὴ Γραμματεία τοῦ Συνεδρίου στὴν Ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἀξιολόγηση καὶ στὴ συνέχεια ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι θὰ ἐνημερωθοῦν γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα ἐγκρίσεως ἢ ἀπορρίψεως τῆς προτάσεώς τους τὸ ἀργότερο μέχρι τὴν 30ῃ Ἀπριλίου 2025.

Ἡ ἐπίσημη ἔναρξ τοῦ Συνεδρίου θὰ γίνῃ τὴ Δευτέρα 29 Σεπτεμβρίου 2025 τὸ ἀπόγευμα, παρουσίᾳ τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας

τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλων ἐπισήμων ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτειακῶν προσώπων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικό, μὲ ἐναρκτήρια κεντρικὴ διάλεξη στὸν Καθεδρικοῦ Ἱερὸ Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ἐνῶ οἱ κύριες ἐργασίες του θὰ διεξαχθοῦν τὴν Τρίτη 30 Σεπτεμβρίου στὸ Μέγαρο Μουσικῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὴν Τετάρτη 1 Ὀκτωβρίου 2025 στὸ Ἀμφιθέατρο τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. Ἐπίσημες γλώσσες τοῦ Συνεδρίου θὰ εἶναι ἡ ἐλληνικὴ καὶ ἡ ἀγγλική.

Γιὰ ὅποιαδήποτε πληροφορία, οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ἀπευθύνονται στὴν ἠλεκτρονικὴ διεύθυνση: synedrio2025@ecclesia.gr ἢ στὰ τηλ. 2111824315 καὶ 2111824316.

Ἐκ τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς